

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ETIČKO VIJEĆE

Broj: Ev-1/2025-3
Zagreb, 26. ožujka 2026.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Ščekića, kao predsjednika vijeća, Lidije Vukičević i Tomislava Aralice, kao članova vijeća, na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), u postupku povodom prigovora H. Š. iz Z., na odluku o postojanju povrede Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06 - dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru podnositelja pritužbe protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Sv-28/2024-4 od 18. prosinca 2024., u sjednici održanoj 26. ožujka 2026.,

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositelja pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom Sudačkog vijeća trgovačkih sudova Republike Hrvatske (dalje: Sudačko vijeće) odlučeno je:

„Utvrđuje se da S. J., sutkinja Trgovačkog suda u Zagrebu, nije povrijedila Kodeks sudačke etike.“

2. Protiv te je odluke podnositelj pritužbe pravovremeno podnio prigovor na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. ZS-a., ne navodeći osnovu iz koje ga podnosi, smatrajući da razlozi koje je Sudačko vijeće dalo u obrazloženju svoje odluke nije prihvatljivo, s prijedlogom da Etičko vijeće prigovor usvoji, ukine odluku Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i predmet mu vrati na ponovno odlučivanje.

3. Uvodno je potrebno istaknuti kako je rad sudačkih vijeća uređen Poslovníkom o radu sudačkih vijeća broj Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovník). Odredbom članka 1. Poslovníka propisano je da će sudačko vijeće, ako Poslovníkom nije drugačije određeno, postupati uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 i 110/21 - dalje: ZUP). Stoga je Etičko vijeće pobijanu odluku, u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, ispitalo u

granicama izjavljenog prigovora, pazeći po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašavanje odluke ništavom.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Prema obrazloženju pobijane odluke Sudačkog vijeća predmet ovoga postupka je zahtjev podnositelja pritužbe da se utvrdi da je S. J., sutkinja Trgovačkog suda u Zagrebu, počinila povredu točke 9. Kodeksa sudačke etike postupajući kao parnični sudac u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-1141/2024. Prema shvaćanju Sudačkog vijeća, a s obzirom na to da podnositelj pritužbe tvrdi da je sutkinja u tom predmetu propustila postupiti sukladno odredbi članka 284. stavka 5. Zakona o parničnom postupku i zakazati pripremno ročište najkasnije u roku od tri mjeseca, računajući od dana primitka tužbe, proizlazi da se pritužba odnosi na povredu iz točke 9. Kodeksa. Sudačko vijeće je, nakon uvida u dokumentaciju koja je dostavljena u privitku prijedloga za pokretanje postupka radi kršenja Kodeksa i očitovanja sutkinje od 6. prosinca 2024. utvrdilo da nisu osnovane tvrdnje podnositelja pritužbe te da sutkinja S. J. nije počinila povredu iz točke 9. Kodeksa. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća proizlazi da podnositelj pritužbe sadržajem same pritužbe izražava svoje nezadovoljstvo u odnosu na primjenu članka 284. stavka 5. Zakona o parničnom postupku tijekom prvostupanjskog postupka, smatrajući da se radi o potpuno nemarnom obavljanju sudačke dužnosti, a što ukazuje na povredu točke 9. Kodeksa kojom je propisano postupanje suca sa predmetima kojima je zadužen u radu. Međutim, imajući u vidu da iz pritužbe i priloga koji su dostavljeni uz pritužbu ne proizlazi da bi predmetni spor bio obuhvaćen nekom od odredbi koje propisuju obvezu prioritetnog rješavanja predmeta, da je odgovor na tužbu zaprimljen 24. srpnja 2024., a da je pritužba podnesena 4. prosinca 2024., po ocjeni Sudačkog vijeća, radi se o neznatnom prekoračenju roka koji ionako ima instruktivni karakter te stoga postupanje sutkinje ne ukazuje na nepotreban zastoj u radu.

6. Podnositelj pritužbe u prigovoru prvenstveno ističe kako je pogrešno shvaćanje Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci da se radi o neznatnom prekoračenju roka iz članka 284. Zakona o parničnom postupku s obzirom da do podnošenja pritužbe sutkinja još uvijek nije zakazala pripremno ročište pa se stoga, po njegovom mišljenju, radi o nemarnom obnašanju sudačke dužnosti koje je u suprotnosti s točkom 9. Kodeksa. Pritom ponovno, kao i u podnesenoj pritužbi, obrazlaže na koji način je prvostupanjska sutkinja trebala postupiti povodom njegove tužbe i zaprimljenog odgovora na tužbu, imajući u vidu odredbu članka 284. stavka 5. Zakona o parničnom postupku, izražavajući pritom svoje neslaganje i nezadovoljstvo s načinom na koji je prvostupanjski sud postupio u konkretnoj pravnoj situaciji. Na taj način, u suštini, iznosi svoje drugačije viđenje stvari koje se odnosi na pravilnost i zakonitost vođenja prvostupanjskog postupka i odgovarajuću primjenu procesnih odredbi.

7. Međutim, ističući navedeni prigovor, po ocjeni Etičkog vijeća, podnositelj pritužbe nije u pravu.

7.1. Naime, prema odredbi točke 9. Kodeksa sudac je dužan predmete kojima je zadužen rješavati redoslijedom tako da ne daje prednost nekoj od stranaka te je dužan paziti da u njegovom radu na pojedinim predmetima nema nepotrebnog zastoja. U situaciji kada je, kao što je ovdje bio slučaj, sudac zadužen s velikim brojem predmeta, od kojih su neki zaprimljeni ranije u odnosu na ovu predmetnu tužbu te kada je

instruktivni, a ne obvezujući rok, iz članka 284. stavka 5. Zakona o parničnom postupku premašen niti za mjesec dana, tada se ne može govoriti o nepotrebnom zastoju u radu na predmetima kojima je sudac zadužen i takvo postupanje prijavljene sutkinje, suprotno tvrdnjama podnositelja prigovora, ne može se tretirati kao nemarno obavljanje sudačke dužnosti u suprotnosti s točkom 9. Kodeksa. Upravo suprotno, da je dana prednost ovom predmetu i ovom tužitelju, a u odnosu na one parnične predmete koji su u referadi zaprimljeni ranije od ovog te da je na taj način prvostupanjski sud ovom tužitelju dao prednost u odnosu na stranke koje su prije njega podnijele tužbe, tek tada bi se moglo govoriti o povredi točke 9. Kodeksa. Stoga je, po ocjeni Etičkog vijeća, u pravu Sudačko vijeća kada je zaključilo da u postupanju nadležne sutkinje, na način kako je to opisano u pritužbi podnositelja, nije ostvarena povreda točke 9. Kodeksa.

8. S obzirom na prethodno izneseno, postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno je proveden i ta je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je stoga trebalo, temeljem odredbe članka 116. točke 1. ZUP-a, odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Ščekić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu
Mirko Paša